

PRENUMERATA.

Rocznie 36 Mk., Kr. 66,
półrocznie 18 Mk., Kr. 33,
kwartalnie 9 Mk., Kr.
18.50, miesięcznie 3 mk.

ZA GRANICĄ:

Rocznie 45 mk., półrocz-
nie 24 mk., kwartalnie
12 mk., miesięcznie 4 mk.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY REPUBLIKI POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA.

Cena za wiersz drobne-
go pisma (petit) po tek-
ście 1 mk.

Numer pojedynczy
20 fenigów.

Redakcja i Administracja Miodowa Nr. 20.

Redakcja otwarta od 9—12 i 3—4 p. p.

Redaktor przyjmuje od 11—12 w południe.

DZIAŁ URZĘDOWY.

NOMINACJE.

Naczelnik Państwa postanowieniem z dnia 15 stycznia 1919 r. zamianował inż. Karola Adama okręgowym inspektorem pracy Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej;

— inż. Zygmunta Bohuszewicza okręgowym inspektorem pracy Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej;

— inż. Ludomira Butwiłowicza okręgowym inspektorem pracy Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej;

— inż. Antoniego Eichhorna obwodowym inspektorem pracy Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej;

— inż. Bogusława Świeżawskiego obwodowym inspektorem pracy Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej;

— inż. Bronisława Lelewela okręgowym inspektorem pracy Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej;

— inż. Ludwika Kopytowskiego okręgowym inspektorem pracy Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Rady Ministrów.

Rada Ministrów na posiedzeniu dnia 28 stycznia r. b. zatwierdziła, między innymi: szereg spraw personalnych, uchwaliła udzielić utworzonemu w Poznaniu Głównemu Urzędowi żywnościowemu gwarancji na zaciągniętą pożyczkę bankową, i rozpoznała sprawę wyborów na Litwie i Rusi. Prócz tego odbyła się dyskusja w ogólnych sprawach polityki wewnętrznej.

Z Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Wydział « Informacyjno » Prasowy Ministerstwa Spraw Wojskowych komunikuje następujące pismo, wystosowane przez Kierownika Ministerstwa Spraw Wojskowych, pułk. Wroczyńskiego, i Szefa Departamentu (Mobilizacyjno-Organizacyjnego), pułk. Czerwińskiego w odpowiedzi na liczne projekty, zgłaszane ze strony społeczeństwa w sprawie poboru.

Pismo określające ramy współdziałania społecznego w związku z ogłoszonym poborem brzmi, jak następuje:

„W odpowiedzi na liczne projekty, zgłaszane ze strony społeczeństwa w sprawie poboru, Ministerstwo Spraw Wojskowych, pragnąc zawsze jaknajwyższej współpracy społeczeństwa we wszelkich możliwych zakresach wojskowości, w tym wypadku jednak uważa ingerencję wszelkich grup, zrzeszeń i jednostek społecznych w dziedzinie technicznego wykonania poboru za niemożliwą.

Możliwe i celowe jest natomiast, aby kraj dowiódł poborowemu, iż chce go widzieć w wojsku, iż przywdziewając ubiór wojskowy, poborowy spełnia prawa i szczytny obowiązek obywatelski, a społeczeństwo troszczyć się o niego będzie, jak o swego najlepszego syna.

W tym celu przy oficerach ewidencyjnych (O. E.) w powiatach i powiatowych komendach uzupełnień (P. K. U.), w okręgach wojskowych nad wyraz byłoby pożądanym zorganizowanie komitetów społecznych, wyłącznie z osób cywilnych złożonych, które byłyby Patronatami dla poborowych w pierwszych

najcięższych chwilach służby wojskowej, kiedy nowozaciężny, nie posiadając przydziału, nie jest jeszcze żołnierzem, a nie jest już wolnym cywilem, nie ma jeszcze rodziny wojskowej—pułku—i domu wojskowego — koszar, a własna rodzina i dom już mu nie dają opieki. Nawet w państwach o ustalonej organizacji pierwsze te chwile są ciężkie; u nas będą szczególnie ciężkie.

Jeżeli Patronaty Poborowe potrafią dać poborowemu: dwa zapasowe komplety bielizny, ciepłe ubranie zwiernicnie, parę obuwia, czapkę wojskową i żywność (w naturze) na dwa tygodnie, sprawią, iż poborowy przyjdzie do swego oddziału zdrowy, wesół, niezbedzony, niezrażony odrazu do wojska i będzie materiałem na dobrego żołnierza. Patronaty Poborowe mogłyby się również zająć sprawą przewozu poborowych oraz ich rzeczy (kuferków) do najbliższych stacji kolejowych, gdyż w ten sposób wytwarzająca zwykle pewne trudności kwestja podwód gminnych znalazłaby dobre rozwiązanie. Owocna praca Patronatów Poborowych zacieśniałaby węzły między młodem wojskiem a narodem, który na to swoje wojsko tak długo czekał. Żołnierz, którego nie gnębi nędza, a który czuje, iż jest ceniony i kochany, zdobywa się na maksimum energii.

Tylko wyrażające się w zorganizowaniu tak pojętych Patronatów Poborowych współdziałanie społeczeństwa byłoby celowe i pożyteczne, dopomogłoby organowi kierującemu poborem (Departament i Mobilizacyjno-Organizacyjny Ministerstwa Spraw Wojskowych) i wykazałoby jednocześnie to realne poparcie szerokich sfer społecznych, jakie ma tworzyć się w warunkach trudnych pierwszy pobór Rzeczypospolitej Polskiej“.

Z Ministerstwa Spraw Zewnętrznych.

Wydział Prasowy Ministerstwa Spraw Zewnętrznych komunikuje:

Natychmiast po otrzymaniu wiadomości o najeździe Czechów na Śląsk Cieszyński, Ministerstwo Spraw Zewnętrznych podjęło energiczną akcję dyplomatyczną, przesyłając, między innymi, dłuższe depeche do Clemenceau i Wilsona. Najbliższa przyszłość wyjaśni niewątpliwie, czy i jak dalece rządy państw sprzymierzonych były poinformowane o akcji Czechów.

Od Misji Angielskiej w Warszawie otrzymujemy następujące zawiadomienie:

W Nr. 27 „Kurjera Warszawskiego“ z dnia 27 b. m. w artykule: „Sprawa Cieszyńska — Okrucieństwa Czechów“ jest, między innymi, powiedziane: „Z Bogumina donoszą:

„Po zajęciu dworca kolejowego w Boguminie dnia 23 b. m. o 3 godz. nad ranem, 25 żołnierzy angielskich (za żołnierzy angielskich wzięto zapewne Czechów w mundurach legionu czeskiego we Francji) rzuciło się na wartę polską i wymordowało żołnierzy polskich“.

Informacja ta polega na zasadniczym błędzie, gdyż wojska angielskiego w Czechach niema, i choćby dla tego jednego powodu nie mogło ono brać udziału w operacjach wojennych przeciwko Polakom.

Za Naczelnika Misji:

(—) R. E. Kłmens.

Warszawa, dnia 28 stycznia 1919 r.

Dnia 25 stycznia Komisja Litewska w Warszawie, która była ekspozyturą Polskiego Komitetu w Wilnie, rozwiązała się, przekazując swoje agendy Delegacji Rad Polskich Litwy i Białorusi. Oddzielne rady, jako ciała z wyboru, powstały w ziemiach: Kowieńskiej, Wileńskiej, Grodzieńskiej, Witebskiej, Mińskiej, Mohylowskiej i na Inflantach. Delegacja Rad Polskich staje się oddział naczelnym organem przedstawicielstwa polskiego w W. Ks. Litewskim.

Polskie Oddziały Wileńskie pod dowództwem rotm. Dąbrowskiego, które po opanowaniu Wilna zagroziły drogę bolszewikom do gub. Grodzieńskiej i po bohatersku odpierają nacierające przeważające siły wroga, wymagają natychmiastowej pomocy sanitarnej. Jakimkolwiek zaopatrzeniu oddziału w niezbędne środki przeszkadzają Niemcy.

Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Wydział Prasowy M. S. W. komunikuje, że w sprawie zarzutów, które ukazały się w dniach ostatnich w prasie, a wymierzanych przeciw niektórym Komisarzom Ludowym, — p. Minister Spraw Wewnętrznych zażądał od Komisarzy Ludowych wyjaśnień urzędowych.

Wydział Prasowy M. S. W. komunikuje, że uwięzienie p. Tadeusza Żółkiewskiego zostało dokonane w związku z dochodzeniem w sprawie zamachu stanu z dnia 5 grudnia r. b.

Z Ministerstwa Aprowizacji.

Wydział Prasowy Ministerstwa Aprowizacji komunikuje:

Ministerstwo Aprowizacji w wykonaniu uchwały Rady Ministrów, wobec niedostatecznej ilości mydła w kraju i nadzwyczajnie wysokich cen tegoż, zarządziło w Państwie (chwilowo w Kongresówce) częściowy sekwestr loju.

Zarzucając uciążliwy dotychczasowy sposób sekwestru, polegający na scentralizowaniu skupu loju i powierzeniu skupu jednostkom, Ministerstwo Aprowizacji w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu za pośrednictwem swoich prowincjonalnych organów stwarza prowizorycznie w każdym powiecie odrębną organizację skupu, powierzając skup osobom lub instytucjom, dającym gwarancję należytego przeprowadzenia tegoż.

Ministerstwo Aprowizacji, polegając na obywatelskości i dobrej woli instytucji i osób w sekwestrze loju zainteresowanych: magistratów, zarządów gminnych, zawodowych związków rzemieślniczych i pokrewnych im organizacji, jak również i osób prywatnych, oczekuje z ich strony gorącego poparcia akcji sekwestru i skupu loju.

Stan zdrowotny kraju i nadchodząca pora roku, obfitująca w rozmaitego rodzaju choroby epidemiczne, wobec całej rzeszy bezrobotnych i wobec spodziewanego napływu powracających do kraju uchodźców i jeńców wojennych wzbudza jaknajwiększe obawy.

Ministerstwo Aprowizacji widzi się zmuszonym do wprowadzenia częściowego sekwestru loju, celem dania możliwości zaopatrzenia się choć tym najbiedniejszym w mydło dobrego gatunku po cenach możliwie niskich. Sekwestr dotyczy tylko loju niejadalnego i będzie przeprowadzany w sposób łagodny i jaknajmniej uciążliwy.

Ceny na lój wskazane są w rozporządzeniach o sekwestrze loju, które zostały poroziępane we wszystkich rzeźniach.

Ma być również skonfiskowany cały prywatny zapas złota, nie wyłączając biżuterji. Wyjątek ma być uczyniony dla zegarków, ze względu na ich używalność praktyczną. Podwójny charakter rządu ukraińskiego, który z jednej strony walczy jakoby z bolszewizmem, z drugiej zaś strony, sam go szerzy, — powoduje zamęt i stwarza najlepsze podłoże dla złowrogięgo prądu.

TELEGRAMY.

Komunikat sztabu generalnego.

Warszawa, 29 stycznia (PAT). — Litwa, Białoruś: Wojska bolszewickie zajęły Koszedary (40 km. na wschód od Kowna), Orany, posuwają się od Lidy w kierunku na Zelwiany, od strony Stonima doszły do rzeki Zelwianki.

Wołyn: Włodzimierz Wołyński został ponownie zaatakowany przez wojska ukraińskie. Nieprzyjacieli poniosł wielkie straty i wycofał się w popłochu.

Galicja wschodnia. Grupa gen. Romera: Oddziały nasze wyparły nieprzyjaciela z Korczewa na zachód od Belża.

Grupa gen. Rozwadowskiego: Drobne utarczki patroli i słaba działalność artylerji.

Śląsk Cieszyński: Dnia 27 popoł. wkroczyli Czesi do Cieszyń, opuszczonego poprzednio przez nas. Na naszej nowej linii spokój.

Szef Sztabu Generalnego

Szef sztabu generalnego, Szeptycki, general dywizji.

Komunikaty poznańskie.

Poznań, 26 stycznia (PAT). — Front północny: Sytuacja bez zmiany. Pod Turcem i Polichnem — utarczki. Zabraliśmy jeńców.

Front zachodni: Atak niemiecki na Miłostowo zupełnie odparto. W pościgu za cofającym się nieprzyjacielem zajęliśmy Małe i Wielkie Mnichy, Kamienne i Gralewko.

Pociąg pancerny, atakujący od Zbąszyna Babięmost, musiał pośpiesznie cofnąć się.

Front południowy: Bez zmiany.

Poznań, 27 stycznia (PAT). — Na froncie północnym spokój. Pod Turnem i Polichnem 1 oficera i kilku szeregowców wzięliśmy do niewoli.

Front zachodni: Pod Krzyżkowem utarczki patroli. Pod Zbąszynem i Gralewem słaba działalność artylerji.

Front południowy: Sytuacja bez zmiany.

Szef sztabu.

Wynik wyborów w Lubelskiem.

Lublin, 29 stycznia (PAT). — „Głos Lubelski” dowiaduje się, że według obliczeń prywatnych w powiecie lubelskim głosowało na listę socjalno-ludową 15.155 wyborców, na listę narodową miejską 287, na socjalistyczną 7.767, na narodową wiejską 7.315, na listę zjednoczonych polskich stronnictw ludowych 5.067, na listę zjednoczonych ortodoksów żydowskich 1.517. Przebieg wyborów był naogół spokojny. Tylko w Zadebiu służba folwarczna zaczęła tłoczyć się do lokalu wyborczego, aby rozpedzić komisję wyborczą. Gdy szeregowiec Stępnik nie chciał ich wpuścić, rzucili się na niego, pobili go i odebrali mu karabin. Wtedy żołnierze dali salwę w górę, a gdy to nie poskutkowało, strzelili w tłum. Padły dwa trupy: Andrzej Augustyniak ze wsi Duża Wola i Franciszek Grudziń z wsi Malej.

Wybory w Krakowie.

Kraków, 29 stycznia (PAT). — Prawdopodobny wybór w Krakowie i okręgu: 4 socjalistów, 3 blok narodowy i sjonista.

Zamach na Scheidemanna.

Berlin, 29 stycznia (PAT). — Pisma niemieckie donoszą, że przed kilku dniami spartakusowcy urządzili zamach na Scheidemanna, który miał wracać z Kasselu do Berlina. Zamach miało dokonać na kolei. Został on udaremniony tylko dzięki temu, że pociąg skierowano na inną drogę z dwukrotnym przesiadaniem.

Niebezpieczeństwo czeskie.

Poznań, 29 stycznia (PAT). — „Slesische Ztg” pisze: Rząd nie docenia niebezpieczeństwa, grożącego

Śląskowi od południa. Przez zdobycie Bogumina Czesi stanęli u wrót Górnego Śląska. Taki sam pierścień wojskowy zatonęli około gór Kładzkich, Karłkonoskich i Walbrzychkich, w pobliżu naszej granicy, i obsadzili Gościnnie Nowy i Nowy Ślad w Karkonoszach. Najwięcej zagrożone jest Kładzko. Według zupełnie pewnych wiadomości, z tamtej strony granicy Czesi zamierzają zaatakować hrabstwo Kładzkie z trzech stron: od strony Jawornika, od Międzybórzki i od Bromowa. Przygotowują także wyprawę na Saksonję, czego dowodem są silne koncentracje wojsk w okolicy Liberca. Wojska czeskie rozmieszczone są w małych oddziałach wzdłuż linii kolejowej, tak, aby je można szybko wysłać na upatrzone punkty. W ostatnim tygodniu odbyły się znaczne dyslokacje wojsk ku granicy pod Kocią Szyją. Dzięki rozprzestrzenionemu spiegotstwu, Czesi są doskonale poinformowani o stosunkach na granicy niemieckiej. W Kładzku są teraz austriacy urzędnicy kolejowi, z urodzenia Czesi. Mimo słabej frekwencji, wychodzą z Międzybórza codziennie za granicę 3 pociągi osobowe i kilka pociągów towarowych. Na granicy niema żadnej kontroli, jest więc niebezpieczeństwo, że pewnego pięknego poranku wojska czeskie wkroczą do Międzybórza. Zapobiedz temu może tylko ostra kontrola na granicy.

Opole, 29 stycznia (PAT). — Zbiegowie polscy, którzy po walce pod Boguminem przekroczyli granicę niemiecką, zostali internowani. Niemiecki Grenzschutz, na południu otrzymał posiłki od świeżo wysłanych tam oddziałów niemieckich.

Walki z Czechami.

Kraków, 27 stycznia (PAT). — Według urzędowych doniesień, otrzymanych w Krakowie w niedzielę rano, toczyła się bitwa między Czechami a Polakami pod Zembrudowicami około Dziedzic. O godz. 8 r. Czesi posunęli się znacznie naprzód. Do kontrataku ruszył oddział prowadzony przez kapitana Cezarego Hallera. W pewnym momencie rozległy się strzały czeskich karabinów maszynowych i Haller raniony kulą w lewą pierś, padł na ręce jednego z poruczników. Ponownie silny atak Czechów, który w tej chwili nastąpił, zmusił Polaków do ustąpienia z zajmowanej pozycji. Ciężko rannego, jeśli nie zabitego, Hallera, musiano pozostawić w rękach czeskich. Haller, były poseł do parlamentu austriackiego, jest bratem generała dowódcy polskiego korpusu.

Delegacja Śląska Cieszyńskiego.

Kraków, 28 stycznia (PAT). — Rada Narodowa Księstwa Cieszyńskiego na posiedzeniu, odbytem dzisiaj rano w Krakowie, uchwaliła wysłać natychmiast delegację do Warszawy, celem przedstawienia Naczelnikowi Państwa, Piłsudskiemu, i Prezydentowi Ministrów, Paderewskiemu, sytuacji na Śląsku i znaczenia tego kraju dla Polski. Uchwała stwierdza, że Śląsk jest dla Polski najważniejszą pozycją, od której zależy cała przyszłość przemysłu Polski. W skład delegacji wchodzi: ksiądz Londzin, dr. Kunicki i pani Kluszyńska. Ze względu na niebezpieczeństwo inwazji czeskiej do Galicji aż po Nowy Sącz dla rzekomego oswobodzenia Rusinów przez Czechów, uważa Rada Narodowa za konieczne wzwąć ludność Galicji i Śląska do ujęcia za broń, celem obrony swoich ziem. Okrucieństwa czeskie powinny ostrzedz ludność, że nie wolno czekać. Granice zachodnie są w niebezpieczeństwie. Rada Narodowa Śląska Cieszyńskiego wydelegowała komisję, która po porozumieniu się ze stronnictwami galicyjskimi ma zorganizować szereg wicew w sprawie obrony Śląska i Zachodniej Galicji. Punktem zbornym dla zgłaszających się ochotników są: komenda dworców Dziedzica i w Bielsku.

Odezwa Rady Narodowej Cieszyńskiej.

Kraków, 28 stycznia (PAT). — Rada Narodowa Księstwa Cieszyńskiego wydała następującą odezwę: Bracia Ślązacy. Rada Narodowa przeniosła swą siedzibę do Krakowa. Czuwa ona nad waszym losem i dokłada wszelkich sił, ażeby przynieść wam rychłą pomoc i uwolnić kraj ojczyzny od obecnego najazdu. Zgromadzone na konferencji pokojowej rządu uwiadomiliśmy już dokładnie o strasznej krzywdzie wam i całemu narodowi polskiemu przez rabuśniczy najazd czeski czynioną.

Oburzające barbarzyństwo tego niezapowiedzianego najazdu w chwili, gdy już obraduje kongres pokojowy, znalazło stanowcze potępienie u wszystkich narodów kulturalnych, które ze zgrozą dowiedziały się o wieszaniu i rozstrzelaniu walecznych obro-

ców wolności przez dzikich i barbarzyńskich żołdaków czeskich. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie kazał ukochnemu Śląskowi, a zwłaszcza robotnikom i górnikom, wyrazić słowa najwyższej wdzięczności imieniem całej Ojczyzny za waleczną obronę odwiecznej ziemi polskiej. Bądźcie jaknajlepszej myśli i czekajcie z siłą i odwagą na rychłe wyzwolenie. Pomoc szybka i skuteczna nadchodzi. Nie ustawajcie teraz w walce. Niech żaden Czech na ziemi polskiej nie zagna ani chwili spokoju, ani bezpieczeństwa przed waszą słuszną i wielką zemstą. Nie oddawajcie pracy i sił waszych wrogom waszym, niech wszędzie, gdzie pracują robotnicy polscy, trwa strajk generalny, tak długo, póki nie zostaną z kraju wypędzeni. Rada Narodowa wynagrodzi wszystkie stracone zarobki. Płynijcie kopalni, hut i fabryk, ażeby nie nie zniszczono, bo to własność wasza i całego narodu polskiego. Kobiety! Umacniajcie i wspierajcie mężów, braci i synów w tej świętej walce. Wdowy i sieroty po ofiarach walki otrzymają obfite zasiłki, i zaopatrzają. Wytrwajcie! Niech żyje polski Śląsk! Niema Polski bez Śląska! Cześć wam! Podpisano: Naczelną Rada Narodowa Księstwa Cieszyńskiego, dnia 27/1.

Lista ofiar walk

za czas od 30 grudnia 1918 r. do 3 stycznia 1919 r.

Anton Władysław, I. ranny; Adam Fabian, I. ranny; Antoszewski Józef, I. ranny; Almes Michał, I. ranny; Adamczyk Marek, c. ranny; Bielec Wawrzyniec, I. ranny; Banat Edward, I. ranny; Borysiewicz Władysław, I. ranny; Bobrowski Adam, I. ranny; Babiasz Andrzej, I. ranny; Boberówna Adela, sanit., I. ranna; Babiasz Jan, I. ranny; Boszkiewicz Wincenty, I. ranny; Bociuła Antoni, I. ranny; Bychłoff Jan, zmarł; Bilobran Jan, c. ranny; Bahr Wojciech, chory; Bochenek Jan, zmarł; Borowski Stanisław, zmarł; Czerkaska, sanit., zagin.; Cwerner Józef, zmarł; Czak Franciszek, zmarł; Cwojdzki Stefan, I. ranny; Ciupak Roman, I. ranny; Czupka Józef, I. ranny; Chrapek Zygmunt, I. ranny; Dorosz Józef, I. ranny; Darchniak Kazimierz, I. ranny; Donasiak Tomasz, I. ranny; Drzymuchowski Jan, I. ranny; Domaradzki Stanisław, c. ranny; Dobosz Józef, c. ranny; Donn Ryszard, zmarł; Francuz Franciszek, I. ranny; Franciszyn Stefan, sanit., zmarł; Fabjan Adam, c. ranny; Fijałkowski Feliks, c. ranny; Futrowicz Tadeusz, I. ranny; Frajtag Alfred, zmarł; Głosińska, sanit., zagin.; Gluziński Lech, zagin.; Greniak Józef, zmarł; Garlein Adam, c. ranny; Gałuszka Stanisław, I. ranny; Gajdzda Bronisław, I. ranny; Gogoliński Zenon, I. ranny; Gwidzda Stanisław, zmarł; Grabasz Stefan, I. ranny; Gąsiorowski Kazimierz, I. ranny; Gadrala Franciszek, c. ranny; Grzybowicz Michał, I. ranny; Hankusz Stanisław, I. ranny; Huss Józef, I. ranny; Herman Andrzej, zagin.; Holak, porucz., zagin.; Hawryjczew Jan, I. ranny; Halik Rudolf, I. ranny; Hudzicki Antoni, ranny; Heilig Rudolf, I. ranny; Jakóbcowski Władysław, ranny; Ilkowski Stanisław, I. ranny; Janicki Stanisław, ranny; Janik Władysław, chory; Józdyga Michał, c. ranny; Janicki Aleksander, c. ranny; Jahn Kazimierz, I. ranny; Kling Edward, ranny; Kubasa Stanisław, c. ranny; Kruczek Izydor, ranny; Kamiński Stanisław, ranny; Kozłowska, sanit., ranna; Kozłowski Walerjan, ranny; Kulik Piotr, I. ranny; Kanner Franciszek, zabity; Krzyżanowski Wojciech, I. ranny; Kopystyński Stanisław, c. ranny; Kwiatkowski Benedykt, zabity; Kamiński Jan, c. ranny; Kocot Antoni, I. ranny; Kupczyński Stanisław, c. ranny; Kozian Bolesław, ranny; Kruczarz, zabity; Kura Stanisław, I. ranny; Krynicki Ignacy, I. ranny; Komila Franciszek, zabity; Kurylo Julian, I. ranny; Konarski Władysław, c. ranny; Król Józef, I. ranny; Koniusz Stanisław, c. ranny; Laszkiewicz Jan, ranny; Legeżyński Józef, ranny; Lochand Franciszek, c. ranny; Lisowicz Stanisław, I. ranny; Lubowiecki, I. ranny; Lipiński Leon, c. ranny; Łanarz Karol, I. ranny; Leś Wiktor, c. ranny; Löbel Marjan, ranny; Łuszczak Wacław, I. ranny; Lumbert Jan, ranny; Lasota Kazimierz, ranny; Murar Tadeusz, ranny; Maranowski Stanisław, c. ranny; Mikuszewski Czesław, c. ranny; Mazurek Stanisław, I. ranny; Miedziela Józef, I. ranny; Müller, Edward, I. ranny; Mazurkiewicz Władysław, zabity; Mikulski Stanisław, ranny; Moszczyński Edward, ranny; Mądziel Tadeusz, c. ranny; Marzec Ludwik, zabity; Malicki Józef, I. ranny; Michalik Marjan, I. ranny; Mayer Leon, I. ranny; Mackiewicz Maciej, c. ranny; Müller Stefan, I. ranny; Melichard Stanisław, I. ranny; Majewski Romuald, I. ranny; Matjaszek Michał, ranny; Niedzielski Stanisław, ranny; Niczej Stanisław, ranny; Nitschke Stanisław, ranny; Nowiadomski Marjan, ranny; Nawrocki Marjan, ranny; Nowak Leon, zaginął; Nakoneczny Jan, zaginął; Naworyta Paweł, ranny; Oleskowski, ranny; Okłapa Michał, ranny; Osoba Jan, I. ranny; Osiński Aleksander, zabity; Otto Julian, c. ranny; Patykiewicz, ranny; Pinder Jan, ranny; Pererekuta Szczepan, I. ranny; Próchnicki Michał, I. ranny; Pachowski Czesław, ranny; Pawłaczek Franciszek, I. ranny; Pawlik Bartłomiej, zabity; Piły Władysław, ranny; Piżanowski Cyryl, I. ranny; Piarek Mieczysław, zabity; Roganowicz Adam, zabity; Rymarz Władysław, ranny; Rechl Jan, c. ranny; Raska Mieczysław, c. ranny; Rzewicki Antoni, I. ranny; Rydl Stanisław, c. ranny; Robak Józef, I. ranny; Ryder Stanisław, I. ranny; Ragan Wiktor, I. ranny; Rezcuk Dominik, I. ranny; Rybak Mieczysław, I. ranny; Rittner Karol, c. ranny; Recki, c. ranny; Skrzypek Jakob, c. ranny; Serafin Karol, c. ranny; Smetek, zabity; Skrzeki Piotr, ranny; Smyżuk Chrym, ranny; Simper Stanisław, chory; Strzałkowski Kazimierz, I. ranny; Staszyński Tadeusz, I. ranny; Switalski Adam, I. ranny; Słeczyński, c. ranny; Szczepański Jan, zabity; Suclach Władysław, zabity; Socha Józef, c. ranny; Salik Jan, chory; Senko Andrzej, I. ranny; Stanowski Wawrzyniec, c. ranny; Szantowski Walerjan, c. ranny; Sciora Wacław, I. ranny; Serkowski Alfons, ranny; Szymański Ka-

zimierz, ranny; Sokorski Tadeusz, l. ranny; Szczygielski Grzegorz, zabity; Schaller Franciszek, c. ranny; Socha Jan, l. ranny; Socha Józef, l. ranny; Styś Józef, c. ranny; Sawczyński Henryk, c. ranny; Skrajny Bolesław, c. ranny; Sawiński Jan, zabity; Strzepek Jan, c. ranny; Szpara Wojciech, ranny; Salama Józef, l. ranny; Trzywański Józef, l. ranny; Teuer, por., zabity; Trener Emil, l. ranny; Tefil Kazimierz, ranny; Turki Stanisław, ranny; Trafiak Wojciech, l. ranny; Tworzydło Michał (Adam), zabity; Uszak Jan, c. ranny; Wilkon Marjan, ranny; Wislocki Czesław, ranny; Wandke Franciszek, ranny; Wiktor Ludwik, c. ranny; Wyrwiński Wilhelm, zabity; Witoszyński Leopold, l. ranny; Wdowicki Tomasz, l. ranny; Wachowicz Władysław, c. ranny; Wisnowski Czesław, l. ranny; Wasowicz Michał, ranny; Wydra Władysław, c. ranny; Wysocki Michał, c. ranny; Własza Władysław, c. ranny; Węzowski Stanisław, l. ranny; Wachsmann, c. ranny; Zamarlik Jan, ranny; Zimnas Marjan, ranny; Znamierowski Tadeusz, ranny; Zaziemski Julian, zabity; Zarychczyński Jan, zabity; Zadumski Stanisław, chory; Zdrozdowski Jerzy, l. ranny; Zawi August, l. ranny; Zdziebko Jędrzej, zabity; Zakasik Stanisław, l. ranny; Zubrzycki Michał, l. ranny; Zdziebko Marjan, l. ranny; Zabijak Stanisław, zabity.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH.

Teatr Wielki. Dziś „Bal Maskowy”, jutro „Hugonoci”.
Teatr Rozmaitości. Dziś „Szpieg”, jutro „Mazepa”.
Teatr Polski. Dziś i jutro „Szopka staropolska”.
Teatr Letni. Dziś i jutro „Nie śmiej”.
Teatr Nowości. Dziś „Ewa”, jutro „Księżna czardaszka”.
Teatr Praski. Dziś i jutro „Warszawianka” i „Sędziowie”.
Teatr Powszechny. Dziś i jutro „Tamten” Zapolskiej.

Stemple i druki wykonywa w pracowni dnia firma „FORTUNA”, Marszałkowska Nr. 131, tel. 13-94. 377

Niniejszym unieważnia się skradzione dn. 10 stycznia r. b. na stacji Hołoby: książka oszczędności, kasy połowej 50 Armieński korpusu Nr. 132, wydana na imię Władysława Proniewicza, oraz kopja metryki zaświadc. rejentalnie tegoż Władysława Proniewicza. 399

Wojenna Centrala Handlowa

SPÓŁKA Z OGR. ODP.

Bank Krajowy Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkim Księstwem Krakowskim i Bank Przemysłowy Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkim Księstwem Krakowskim jako założyciele Towarzystwa Akcyjnego pod Firmą „Polskie Towarzystwo Handlowe” zapraszają na

Konstytuujące Walne Zgromadzenie akcjonariuszów Polskiego Towarzystwa Handlowego T. A. w Krakowie,

odbyć się mające w dniu 8 lutego 1919 r. o godzinie 4-ej po południu w lokalu Wojennej Centrali Handlowej w Krakowie przy ul. Sławkowskiej L. 1.

PORZĄDEK DZIENNY:

- 1) Zagajanie i wybór Przewodniczącego Zgromadzenia,
- 2) Uchwała w sprawie założenia Towarzystwa Akcyjnego i ostateczne ustalenie treści statutu w brzmieniu zatwierdzonym przez Polską Komisję Likwidacyjną,
- 3) Wybór pierwszej Rady Nadzorczej,
- 4) Wybór dwóch rewizorów rachunkowych i dwóch zastępców.

Według § 22 statutu posiadanie 25 akcji nadaje prawo do jednego głosu na Walnym Zgromadzeniu. Prawo głosowania na Walnym Zgromadzeniu może być wykonane przez każdego akcjonariusza, bądź osobiście, bądź przez pełnomocnika bez względu na to, czy ten jest akcjonariuszem lub nie. Każdemu akcjonariuszowi wolno dla wszystkich przysługujących mu głosów ustanawiać tylko jednego pełnomocnika.

Podpis na pełnomocnictwie musi być sądownie lub notarialnie legalizowany.

Wojenna Centrala Handlowa—Spółka z ogr. odp.

Bank Krajowy Król. Gal. i Lodom. z W. Ks. Krak. we Lwowie.

Bank Przemysłowy Król. Gal. i Lodom. z W. Ks. Krakowskim we Lwowie.

Zarząd T-wa Akc. Warszawskiej Fabryki Mebli Stylowych

Z. Szczerbiński i S-ka

niniejszem podaje do wiadomości pp. Akcjonariuszów, iż XVI Zwyczajne Ogólne Zebranie odbędzie się w dn. 6 Marca r. b. o godz. 4-ej po poł. w lokalu Zarządu w Warszawie, Pl. Małachowskiego 2.

Porządek dzienny: 1) Odczytanie i zatwierdzenie sprawozdania i bilansu za 1917/18 r., oraz budżetu i planu działań na 1918/19 r. 2) Wybór Członka Zarządu i 1 Zastępcy. 3) Wybór Członków Komisji Rewizyjnej na 1918/19 r. 4) Wnioski Zarządu i pp. Akcjonariuszów. 398

Ministerstwo Skarbu.

W wykonaniu dekretu oraz uchwały Rady Ministrów z dnia 3-go listopada 1918 r. Ministerstwo Skarbu ogłasza niniejszem emisję krótkoterminowych zobowiązań skarbowych (asygnat) 1918 r. na warunkach następujących:

1. Krótkoterminowe zobowiązania skarbowe (asygnaty) 1918 r. zabezpieczają się całym majątkiem Państwa Polskiego i wszystkimi jego dochodami.
2. Ministerstwo Skarbu wypuszcza wspomniane asygnaty w odcinkach po 100, 500, 1000, 5000, 10000 marek polskich, koron w walucie austriackiej oraz rubli.
3. Asygnaty będą oprocentowane w stosunku 5% rocznie, przyczem procent będzie wypłacony nabywcom za rok z góry przez potrącenie go z ceny sprzedażnej z odpowiednim dyskontem w zależności od daty nabycia.
4. W dniu 1 listopada 1919 r. Skarb Polski wycofa asygnaty w drodze wykupu w walucie w której asygnaty wydane zostały, lub, w razie przejścia Państwa Polskiego na nową walutę,—w nowej walucie polskiej podług kursu, który obowiązywać będzie dla konwersji wszelkich zobowiązań płatniczych.
5. Zapisy na powyższe asygnaty przyjmują:

Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa, Towarzystwo Kredytowe Ziemskie, Towarzystwa Kredytowe Miejskie oraz wszystkie Banki Akcyjne i Domy Bankowe w swych instytucjach centralnych i oddziałach; Towarzystwa Wzajemnego Kredytu, Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowe i inne instytucje Drobnego Kredytu a także kasy powiatowe i poczty.